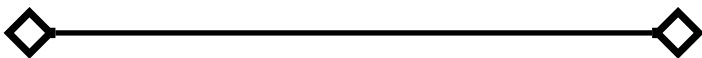

verkoj bibliaj ankoraŭ mankantaj: mi tradukis kaj aperigis en 2001 du volumojn LA DUAKANONAJ LIBROJ. Fakulo pri Bibliotradukado venis kontroli ĝin kaj donis permeson oficiale aperigi mian tradukon. Poste, en 2006, KAVA-PECH eldonis la Bibliion en belege zorgita volumo kun tri eroj kune, la Malnova Testamento en traduko de L.L. Zamenhof, la Duakanonaj Libroj en mia traduko kaj la Nova Testamento tradukita de Brita Komitato. En 2008 tamen mi tion certasence kompletigis: volumo tria kun Duakanonaj Libroj, kiun rekonas nur la Greka kaj Rusa Eklezioj. Do mi reiris al la ceteraj eroj

de la frukristana tekstaro.

Intertempe ie tie aperis tradukoj miaj ankaŭ iel interesaj, sed kiuj nesisteme rilatas al la tuto – plej amplekse ekzemple la 5 aperintaj volumoj ANTOLOGIO LATINA. Do depost kelkaj jaroj mi ree enfokusigas la atenton al la origine entreprenita tradukado. Kelkfoje, ekz. en DIA REGNO ie tie jam aperis etaj ekzemploj el tio. Ĉe mia infarkto preskaŭ la tuto de APOSTOLAJ PATROJ estis preta – mi nun klopodas finfine kompletigi la tuton. Amiko BAYS/FONTO intencas aperigi la tuton en 5 volumoj.

☞

Invito al Esperanto-muzeo en Svitavy

Petro Chrdle, CZ

chrdle@kava-pech.cz

Ne estas multaj muzeoj de Esperanto en la mondo. La plej konata estas sendube tiu en Vieno kun longa tradicio. Inter tiuj, kies tradicio estas mallonga, kiuj tamen jam havas malantaŭ si multe da poresperanta kaj ankaŭ peresperanta agado, estas tiu en Svitavy (Ĉeĥio), lokita en romantika Ottendorfer-Domo, unu el la plej imponaj historiaj domoj en la urbo. Kaj tiun mi ĉi tie volas al vi prezenti, kaj al ĝi vin inviti.

La muzeo estis fondita en la jaro 2008 kaj krom ekspoziciejo por vizitantoj (en ĝi estas 13 surmuraj informpaneloj, 5 tablovitriroj, vico de vitroŝrankoj, plurmedia informpanelo kun tuŝkrano kaj

laborloko kun komputilo por esploristoj, enhavanta i.a. grandan Esperantan-ĉeĥan vortaron) ĝi posedas ankaŭ du depon-ejojn, en kiuj krom historie interesaj objektoj ligitaj al Esperanto estas lokita ankaŭ la riĉa biblioteko de la Ĉeĥa Esperanto-Asocio. Menciindas, ke la unuopaj eksponaĵoj estas provizitaj per QR-kodoj por eblo ekscii pri ili pli.

La ekspoziciejo enhavas daŭran ekspozicion pri la ekesto kaj historio de Esperanto (lingvo kaj movado), krome pli ol la duono de la spaco estas ĉiujare ŝanĝata, por povi sinsekve prezenti diversajn aspektojn de la Esperanto komunumo kaj ĝia rilato al diversaj flankoj de homa agado. Kiel ekzemplon mi povas mencii la ekspozicion “Spiritaj tradicioj de la mondo kaj Esperanto” en la jaro 2011/12, kie estis relative detale prezentitaj ankaŭ agadoj de kristanoj (kaj KELI, kaj IKUE).

La nuna dumjara ekspozicio estas titolita “La homo kontraŭ Babelo”. Ĝi prezentas la plej ĉefajn personojn en la Esperanto-movado, kiuj havis en la jaro 2017 gravan jubileon: la iniciatinto de

Esperanto L. L. Zamenhof, la aŭtoro de la unua ĉeĥa lernolibro de Esperanto (aperinta jam en la jaro 1890) Francisko Valdomiro Lorenz, kiu kiel junulo translokiĝis al Brazilo kaj tie fariĝis grava kaj konata lingvisto. La tria, Teodoro Ĉejka, estas malpli internacie konata, tamen li havas multajn meritojn pri la evoluo de la Esperanto-movado enlanda kiel aŭtoro kaj eldoninto de Esperanto-lernolibroj kaj vortaroj kaj redaktoro de la unuaj Esperanto-gazetoj, aperintaj en ĉeĥaj landoj.

La muzeo en la Ottendorfer-Domo estas loko, kie oni povas admiri tri-dimensiajn esperantaĵojn, sed ne nur. Kaj en la plurmedia informpanelo, kaj en la poresplorista komputilo troviĝas virtualaj kolektoj, inter alie ĉiuj antaŭaj fizikaj ekspozicioj. Sed granda parto de la muzea agado, ĉefe danke al Pavla Dvořáková, estas en la virtuala mondo. Interretajn prezentojn oni povas trovi en tri diversaj lokoj:

1. Muzea retejo *muzeum.esperanto.cz* en pluraj lingvoj, plej vaste kompreneble en la ĉeĥa kaj en Esperanto.
2. Paĝo ĉe *Ipernity*, kiu funkcias ekde la jaro 2011. La nombro de la vizitantoj el ĉiuj mondopartoj ĉiujare kreskas, ĝi estas nun dekoj da miloj jare. Por trovi ĝin sufiĉas enmeti en serĉilon “ipernity muzeo”.
3. Ĉe *Facebook* ekzistas riĉaj paĝoj kaj de la Esperanto-muzeo en Svitavy, kaj de la tiea Esperanto-klubo. Krome ĉe Facebook viglas grupo “Amikoj de Muzeo de Esperanto Svitavy”, kiu havas 396 diskutantajn membrojn.

La muzeo ankaŭ zorge traktas la

hereditajn atestojn pri la Esperanto-aktiveco de niaj antaŭuloj, kelkfoje jam malbone legeblajn. Precipe danke al Miroslav Malovec (kun kolektivo de kunlaborantoj) ĉiuj kun almenaŭ ioma historia valoro estas skanitaj kaj storitaj en granda ekstera memorilo en la muzeo.

En Svitavy jam antaŭ la fondo de la Esperanto-muzeo agis laŭnombro ne granda, tamen vigla Klubo de amikoj de Esperanto, do diversaj Esperanto-aranĝoj tie jam havis sian tradicion. Post la ekfunkciigo de Esperanto-muzeo la agado ĉirkaŭ ĝi ankoraŭ plivigliĝis, precipe se temas pri internaciaj aranĝoj. Oni certe rememoras la KELI-kongreson en la jaro 2013, sed da similaj aranĝoj estas ĉiujare kelkaj. Mi nomu almenaŭ Ekoturisman renkontiĝon por biciklantoj kaj piedirantoj, oficialan antaŭkongreson antaŭ la UK en Nitra, OSIEK-konferencon, vikipedian seminarion, ...

Tiuj Esperanto-renkontiĝoj estas allogaj por eksterlandanoj ne nur pro la eblo konatiĝi kun la Esperanto-muzeo kaj ĉar la lokaj esperantistoj kapablas krei perfektan Esperanto-etoson, sed ankaŭ la urbo mem kaj ĝia ĉirkaŭaĵo havas multon interesan por proponi. En la Urba Muzeo estas daŭra ekspozicio pri la vivo kaj agado de Oskar Schindler, naskita en Svitavy, kaj la savinto de multaj judoj, kaj en la urbo mem estas multaj vidindaĵoj kaj historiaj, kaj modernaj, sed nelaste, la urbo havas belan ĉirkaŭaĵon invitantan al agrablaj promenoj.

Kaj jen fine la invito lige al la Ekumena kongreso en Poděbrady:

La kongreso komenciĝas lunde la 6an de

aŭgusto. Estas do bona ŝanco veni en Ĉeĥion du tagojn pli frue kaj partopreni la unuan parton de la solenaĵo de la 85a datreveno de la loka Esperanto-klubo. La festo komenciĝas la 4an de aŭgusto kaj daŭras en Svitavy ĝis la lundo la 6a. Poste ĝi daŭrigos en Bartošovice, sed la partoprenantoj de la kongreso povas veturi anstataŭe al Poděbrady, kion ankaŭ mi faros. Kaj mi rekomendas survoje paŭzi en Litomyšl, ne nur pro tio, ke ĝi estas al esperantistoj bone konata de la romano de Karolo Pič “Litomišla tombejo”, sed ĉar ĝi estas pitoreska urbo kun fama kastelo registrita per Unesco kiel monda kultura heredaĵo. Mi volonte dumvoje ĉiĉeronos, kaj ankaŭ povas enaŭtigi unu aŭ du ĉeestantojn, kiuj venos per trajno. La partoprenkotizo por la Svitavy-parto estas nur 200 CZK (8 EUR), estas tie ankaŭ eblo de favorpreza, tamen relative komforta tranokto. Do mi povas tion varme rekomendi! Pliajn konkretajn informojn la interesigantoj povas ricevi de la ĉefino de la Muzea grupo Libuše Dvořáková, dvor.libuse@seznam.cz, aŭ ĉe mi (la retadreso supre).

Mi komprenas, ke ne ĉiuj povas persone veni al Svitavy, sed mi petas ankaŭ tiujn, kiuj konatiĝos kun la muzeo en la reto, iel reagi. La eksterlandaj reagoj estas tre gravaj, por ke la urbaj instancoj vidu, ke per disponigo de spaco por la Esperanto-muzeo ne nur ili helpas al esperantistoj, sed ke pere de la muzeo, Esperanto helpas disvastigi informojn pri la urbo Svitavy en la mondo.

